

"תינוק שנשבה"

אין אני איש הצריצות והקפדנות הצרה. אשמה כאן ה"יבסקציה".
(דברי - לונצ'רסקי על עברית וציונות).

עברית וכו'. נשמעתי להם ובטלתי את הרשיון - לאמר: רפון רצין והולשה אוסי, בחינת, כחומר ניד היוצרי בידי אחרים. והרי הוא ידע יפה כי יש ויש יהודים הקוראים עברית - וספני מה העחינות הלועזיות, כגון ה"כרליני טאני" בלטיא, מוחרת והעחונות העברית אסורה? אין יהודים ביוסיה אשר שפחם היא עברית, אבל שספרוהם היא עברית הלא ישנם גם אליבא דלונצ'רסקי, ומדוע זה ננורה נורת התחום? על הספר העברי שלא יכנס כנבולין של סססיר? ולמה זה הונלו לארץ נזירה סופרים עברים רק בעוון השתדלותם בעד הספרות העברית?

אלא שהחירוף הוא: הקומיסר להשכלה הוא, לפי דבריו, ממש בחינת, תינוק שנשבה בין היהודים ואי אפשר לו לעשות אתם כלום...

מסכן! מי חסיד ויקיים בו. פריון שבויסי? מי יציל?

נחום איש גסרין-

קומיסר ההשכלה לונצ'רסקי מצדק ומוען: להדים! אלא שהחנצלותו מזכירה את פענותיה של אותה האשה במעשה-הקדרה, לא ידוע לי, כי ברוסיה ירפו ציונים, בכלל, מנוהך לדבר על רדיפות נגד עברית בארץ, שהוא היחיד לה וכו' - ומניה וביה דברים הסותרים את הראשונים והמצמידים את העובדות על הוקתם עם הצטרקות בצדם שאשמה בכל ה"יבסקציה", אין הקולר חלוי בו. הקומוניסטים היהודים מקיאים חמיד שאין ורעש (עושים, קראך) - בלשוני, ובלשונו: מלשינים) וקשה לעמיד אתם חמיד בריב.

אולם נשאלת השאלה: לונצ'רסקי שפקה הוא, סופר וחזוה הציונות, איש האמנות והשירה, מה ראה לשטוח זו להיות נהוג כסוגא בארובה? וכי ספיהם של אנשי ה"יבסקציה" הוא תי? עתונים עברים הרשיתי חמיד, בשעתו נתתי רשיון בזה וכו' באו אלי הקומוניסטים היהודים בצעקה, כי אין יהודים הקוראים